

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24S/81/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315205799
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6315205799.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Novotnej a členov senátu JUDr. Aleny Antalovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v právnej veci navrhovateľa: K.. N. F., Y.. M. R. G. XX, XXX XX E., zastúpeného advokátom JUDr. Radoslavom Uliankom, Nám. SNP 41, 960 01 Zvolen, proti odporcovi: Notárska komora Slovenskej republiky, disciplinárna komisia, IČO: 30 811 236, Krasovského 13, 851 01 Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka: Ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky Doc. JUDr. Lucia Žitňanská, Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, 811 03 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č.k. DK 8/2014-125 zo dňa 23. júna 2015, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Brezne č.k. 3S/2/2015-118 zo dňa 08. februára 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu v Brezne č. k. 3S/2/2015-118 zo dňa 8. februára 2017 p o t v r d z u j e.
Žiadnemu z účastníkov n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Brezno (ďalej aj „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom potvrdil odvolaním navrhovateľa napadnuté rozhodnutie odporkyne Disciplinárnej komisie Notárskej komory Slovenskej republiky č.k. DK 8/2014-125 zo dňa 23.6.2015, ktorým o návrhu na začatie disciplinárneho konania proti notárovi K.. N. F. za disciplinárne previnenie spočívajúce v tom, že notárskou zápisnicou č. N 151/2012, Nz 37021/2012, NCRIs 37778/2012 z 11.10.2012 osvedčil vyhlásenie Z. G. o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti chata, súpisné číslo XXX na parcele č. C-KN XXXX/XXX k.ú. V. vo vlastníctve A. G., N. G., I. G., L. G. a V. Z. napriek tomu, že vedel alebo musel vedieť, že neboli splnené podmienky vydržania podľa osobitného zákona rozhodla tak, že K.. N. F. uznala za vinného a uložila mu disciplinárne opatrenie - peňažnú pokutu 200,- Eur a zároveň bol zaviazaný na úhradu trov konania 74,98 Eur.

2. Prvostupňový súd rozhodnutie odôvodnil tým, že mal dokazovaním preukázané, že navrhovateľ pri svojej notárskej činnosti nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Notár sa nemôže spoliehať len na tvrdenia uvádzané účastníkom, ale je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a musí si byť vedomý, že jeho činnosť spočíva v zabezpečení zákonnosti a právnej istoty. Notár sa nezaoberal dôkazmi pripojenými k návrhu, predovšetkým ďalšími kúpnyimi zmluvami, predmetom ktorých bola predmetná chata, zo dňa 24.5.2000 a 30.5.2000, ktoré boli uzatvorené medzi predávajúcim F. G. a kupujúcim Z. G. a ktoré boli uzatvorené neskôr ako tá zo dňa 24.5.1999, od ktorej notár odvodil vydržanie vlastníckeho práva, pričom v každej z týchto zmlúv je uvedené, že kúpna cena bola zaplatená pri podpise kúpnej zmluvy. Taktiež nechal bez povšimnutia dedičské konanie po A. G., predovšetkým závet zo dňa 5.6.2006, ktorým A. G., zomr. X.X.XXXX, zanechala spoluvlastnícky podiel na predmetnej chate dcére N. K.. Notár síce neoveruje pravdivosť tvrdení účastníka, ale je povinný dodržiavať zákonné podmienky, za ktorých môže dôjsť k vydržaniu. Notár ako osoba znalá práva, predovšetkým práva pozemkového by mal vedieť presné podmienky vydržania uvedené v § 134 OZ, teda aj to, že v prípade stretu práv a povinností

pravého vlastníka veci a oprávneného držiteľa veci má jednoznačne prednosť vlastník, ako nositeľ silnejšieho práva, ktoré je chránené článkom 20 Ústavy a medzinárodnými zmluvami. Podľa okresného súdu bola činnosť notára v rozpore s platným právom, či už s § 134 OZ alebo s § 63 zákona č. 323/1992 Zb. Notárskeho poriadku, pretože v čase vydania osvedčenia neboli splnené podmienky na vydanie osvedčenia o vydržaní formou notárskej zápisnice, čo v konečnom dôsledku potvrdil sám notár, keď uviedol, že v tom čase mu neboli skutočnosti známe, zrejme. Prvostupňový súd mal jednoznačne za to, že bolo povinnosťou notára návrh Z. G. v súlade s § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku z uvedených dôvodov odmietnuť. Následne sa potvrdila skutočnosť, že účastník Z. G. sa v súvislosti s predloženým návrhom na vydanie osvedčenia dopustil prečinu podvodu, za ktorý bol aj právoplatne odsúdený trestným rozkazom OSB 1T 113/2014-178.

3. Navrhovateľ vo včas podanom odvolaní namietal, že prvostupňové rozhodnutie bolo výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odvolateľa právne posúdenie okresného súdu popiera samotný účel § 63 Notárskeho poriadku. Navrhovateľ postupoval v súlade s právnymi predpismi (Notársky poriadok, Občiansky zákonník). Neboli naplnené dôvody na odmietnutie. Zopakoval, že Z. G. požiadala o spísanie jeho vyhlásenia osvedčujúceho vznik vlastníckeho práva k nehnuteľnosti formou vydržania a priložil k svojej žiadosti všetky potrebné listiny, ako aj ďalšie dokumenty a dôkazy osvedčujúce jeho tvrdenia: originál kúpnej zmluvy, na základe nej nadobúdala predmetnú nehnuteľnosť formou kúpy od jeho právnych predchodcov, vyhlásenia ďalších svedkov potvrdzujúcich túto skutočnosť, a teda boli splnené všetky podmienky pre spísanie jeho vyhlásenia o nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

4. Navrhovateľ namietal aj to, že okresný súd notárovi vytkol pochybenia, ktoré mu neboli vytknuté správnym orgánom (prečo sa nezaoberala neskoršími zmluvami a závetom pani G.) a ktoré nemajú žiadny právny význam v danej veci. Žiadny z dôkazných prostriedkov vymenovaných v notárskej zápisnici nerozporoval vyhlásenie účastníka, že mu usporiadaná nehnuteľnosť patrí. Následne uzatvárané kúpne zmluvy potvrdzovali nadobudnutie vlastníctva účastníkom a išlo len o fotokópie, pričom sa vyjadrili osoby, ktorým svedčil zápis na liste vlastníctva a aj závetná dedička, nespomínajúc vyjadrenia obce a svedkov.

5. Odvolateľ v odvolaní tvrdil, že je nesprávny názor odporcov, že nie je možné usporiadať nehnuteľnosti osvedčením o vydržaní nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva. Nakoľko takýmto ponímaním by bola znemožnená praktická aplikácia Notárskeho poriadku. Namietal tiež, že notár nenesie zodpovednosť za nezákonné konanie účastníka. Je nemožné, aby notár overoval pravosť listín predkladaných účastníkom, najmä ak z ich obsahu a formy nevyplýva žiadna pochybnosť o ich pravosti.

6. Odvolateľ ďalej namietal, že z obsahu notárskej zápisnice vyplýva tak začiatok plynutia vydržacej lehoty 24.5.1999, aj moment uplynutia lehoty 24.5.2009, a to napriek slovnému spojeniu najneskôr 24.5.2009, preto mu nebola zrejماً pochybnosť, ktorá vznikla rozhodujúcemu súdu a správne mu orgánu.

7. Navrhovateľ namietal, že mu nie je zrejmé, na základe čoho sa mal zodpovednejšie vysporiadať so zmluvami z roku 2000. Notár nerozhoduje, ale osvedčuje vyhlásenia účastníka. V čase uzatvorenia kúpnej zmluvy so starými rodičmi účastníka nebola nehnuteľnosť zapísaná v katastri nehnuteľností a pôvodní vlastníci nemali správne usporiadané vlastníctvo „vtedajšia neexistencia zápisu nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností“. Tým aj bola ospravedliteľná existencia omylu účastníka právneho úkonu.

8. Odvolateľ tiež namietal aj správne rozhodnutie, resp. dôvod uznania viny, že sa nedostatočne vysporiadal s otázkou dobromyseľnosti držby, keď v notárskej zápisnici uviedol účastníkov tvrdenie ohľadom podaného návrhu na určenie vlastníckeho práva. Podľa odvolateľa, toto bolo náležité posúdené, pretože návrh na určenie vlastníckeho práva bol podaný až po uplynutí lehoty na vydržanie.

9. Odvolateľ žiadala, aby odvolací súd posúdil otázku závažnosti porušenia povinností, pretože konanie odvolateľa nemožno považovať za porušenie povinností a nie to ešte za závažné. Navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie Okresného súdu v Brezne zmenil a návrh na začatie disciplinárneho konania zamietol alebo rozhodnutie Okresného súdu v Brezne zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Odporca k podanému odvolaniu podal vyjadrenie, v ktorom žiadal, aby bolo prvostupňové rozhodnutie potvrdené, pretože prvostupňový súd vec dôsledne preskúmal a rozhodnutie náležite odôvodnil v spojitosti s príslušnými právnymi predpismi, ktoré boli vo vzájomnej logickej súvislosti správne interpretované a aplikované na riadne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci. Ďalej, že zotrváva na dôvodoch, pre ktoré bol odvolateľ uznaný vinným z disciplinárneho previnenia.

11. Ďalší účastník vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že jediným dôvodom odvolania bolo len nesprávne právne posúdenie veci. Odvolateľ aj s jeho zástupcom majú mylný obraz o činnosti notárov vo veciach osvedčenia o vydržaní a o dohľade nad nimi zo strany Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, čo potvrdzujú aj tým, že podľa ich názoru vykonanie notárskeho úkonu zo strany notára na základe nepravdivých, či nepresných informácií nezakladá reálne nadobudnutie práva. Notárska zápisnica je však verejnou listinou, na ktorej základe príslušný orgán je povinný vykonať zápis v katastri nehnuteľností. Nemožno sa stotožniť s tvrdením odvolateľa, že poškodení pôvodní vlastníci majú možnosť domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva na súde, pretože notár má sporom predchádzať a nie ich vyvolávať svojou nedôslednou a nedbalou činnosťou. Nie je automatickým vykonávateľom žiadostí účastníkov. Je štátom určenou osobou, ktorá vykonáva notársku činnosť podľa notárskeho poriadku. Význam notárstva a notárskej činnosti spočíva v tom, že notár ako orgán verejnej moci dáva listinám autenticitu. Túto činnosť preto musí vykonávať svedomito, nestranne, podľa zákona a v celom rozsahu činností, ktoré mu zákon ukladá. Tým, že štát preniesol na notárov časť svojich právomocí, decentralizoval štátnu moc, ide stále o jej výkon, hoci prostredníctvom iných subjektov ako je štát. Notár ako osoba známa práva musí konať čestne, svedomito a primeraným spôsobom a dôsledne využiť všetky právne prostriedky a uplatniť v záujme účastníkov všetko, čo podľa jeho presvedčenia považuje pre nich za prospešné a zároveň zákonné. Jeho úlohou teda nie je pri konaní zachovávať obvyklú mieru opatrnosti, ktorú možno očakávať od každého, ale konať s odbornou starostlivosťou, ktorú možno očakávať iba od notára. Tvrdenie odvolateľa, že notárovi boli predložené všetky potrebné listiny je vágne. Ak by malo ísť o mechanickú kontrolu názvov listín, ktoré sú k žiadosti o osvedčenie vyhlásenia priložené, tak osvedčenia by mohli vykonávať iné orgány, napríklad okresné úrady, mestské úrady, aj zamestnancami bez právnického vzdelania. Aj odvolacia námietka, že kúpne zmluvy, ktoré boli uzatvorené následne a závet A. G. nemajú žiadny právny význam, potvrdzuje, že notár sám nevedel, čo je jeho úlohou a teda, že mal posúdiť všetky okolnosti, na základe ktorých sa mohol alebo nemohol účastník dobromyseľne domnievať, že mu vec vlastnícky patrí. Ďalší účastník ďalej uviedol, že odvolateľ v odvolaní kladie otázky, pričom jeho úlohou bolo argumentovať prečo napadnuté rozhodnutie nie je v súlade so zákonom. O dobromyseľnosti účastníka v danom prípade nebolo možné hovoriť vôbec vzhľadom na absolútnu rozpornosť a spochybniteľnosť nadobúdacieho titulu, ako aj na tú skutočnosť, že vydržacia lehota bola v čase jej plynutia prerušená. Za deň, ktorým došlo k vydržaniu vlastníckeho práva sa jednoznačne nemôže udávať obdobie.

12. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal na nariadenom odvolacom pojednávaní a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

13. Podľa § 491 ods. 1 a 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“)

(1) Ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku predto dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

(2) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predto dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté predto dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

14. Súd z obsahu správneho spisu zistil, že Disciplinárna komisia Notárskej komory Slovenskej republiky vydala rozhodnutie na základe návrhu ministra spravodlivosti, ktorým rozhodla vo veci obvinenia odvolateľa K.. N. F. z toho, že osvedčil vyhlásenie Z. G. o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti napriek tomu, že vedel alebo musel vedieť, že neboli splnené podmienky vydržania podľa osobitného zákona tak, že K.. N. F. uznala za vinného a uložila mu disciplinárne opatrenie, peňažnú pokutu vo výške 200,- Eur. Zároveň ho zaviazala uhradiť Notárskej komore Slovenskej republiky trovy disciplinárneho konania 74,98 Eur. Rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že disciplinárny senát na základe vykonaného

dokazovania dospel k tomu, že dôvod na podanie návrhu na disciplinárne konanie bol dôvodný v rozsahu v akom bol uznaný za vinného. Bolo preukázané, že sa dopustil pochybení, ktoré spočívali v nepresnosti a neúplnosti obsahu notárskej zápisnice, ako aj v nedôslednosti pri posudzovaní formálnej úplnosti a správnosti pripojených dokladov. Dôsledne sa nevysporiadal s predloženými formálnymi listinami: kúpno-predajnou zmluvou uzatvorenou medzi F. a A. G. ako predávajúca strana a Z. G. ako kupujúca strana zo dňa 24.5.1999, zmluvou o budúcej zmluve medzi stranami kupujúci Z. G. a predávajúci F. G. zo dňa 24.5.2000, kúpno-predajnou zmluvou medzi predávajúcim F. G. a kupujúcim Z. G. zo dňa 30.5.2000.

15. Správny orgán ďalej rozhodnutie odôvodnil tým, že v notárskej zápisnici nebol uvedený deň, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej začala plynúť vydržacia lehota, ako aj deň, kedy malo dôjsť k splneniu zákonnej podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Zákonnú požiadavku uvedenia dňa (§ 63 písm. c) zákona č. 323/1992 Zb.) nespĺňa formulácia použitá v notárskej zápisnici „A to najneskôr od 24.5.2009.“ Notár mal v notárskej zápisnici uviesť riadne začiatok lehoty a pokiaľ to účastník vo svojom vyhlásení neuviedol, mal notár trvať na takomto vyhlásení účastníka, z ktorého by to bolo zrejmé. Správny orgán ďalej odôvodnil rozhodnutie tým, že sa notár s náležitou opatrnosťou nevysporiadal s otázkou dobromyseľnosti držby, keď v texte notárskej zápisnice uviedol, že účastník notárskej zápisnice „podal na príslušnom súde žalobný návrh o určenie vlastníctva k vysporiadavanej nehnuteľnosti v prospech jeho osoby“. Otázku, či účastník bol v dobrej viere si vyriešil pozitívne, ale osvedčenie spísal s obsahom nie tak presvedčivým, že by nemohol vyvolať a u navrhovateľa aj vyvolať pochybnosti o dobrej viere účastníka Z. G.. Otázka, či držiteľ vecí bol v dobrej viere nie je otázkou skutkovou, ale právnou, a preto si túto otázku mal vyriešiť notár. Notár pri vydávaní osvedčenia vyhlásenia o vydržaní zisťuje od účastníka podrobnosti o okolnostiach nadobudnutia vlastníctva za účelom posúdenia, či sú splnené zákonné predpoklady vydržania. Ďalej správny orgán uviedol, že začiatok plynutia vydržacej lehoty a lehoty, ku ktorej došlo k vydržaniu neboli uvedené dostatočne a určito, teda v súlade so zákonom, čo malo podstatný význam na určenie výšky a druhu disciplinárneho opatrenia. Skutkový stav mal byť popísaný v notárskych zápisniciach konkrétnejšie, presnejšie a precíznejšie a notár sa mal zodpovednejšie vysporiadať s formálnymi listinami vzhľadom na ich rôzne dátumy uzatvorenia.

16. Odporca na pojednávaní pred odvolacím súdom uviedol, že notár bol uznaný za vinného zo skutku uvedeného vo výroku I. napadnutého rozhodnutia. Disciplinárny senát mu kládol za vinu, že nepostupoval s odbornou starostlivosťou, pretože keby tak bol postupoval, tak by musel ten právny úkon odmietnuť, pretože keby zobral do úvahy skutočnosť, že účastník predkladá ďalšie kúpne zmluvy, tak by musel to vyhodnotiť tak, že vydržacia lehota nemohla začať plynúť od uzavretia prvej z nich.

17. V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

18. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy O.s.p. je posudzovať, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, či správny orgán konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia a či zistil vo veci skutočný stav. Úlohou súdu je posúdiť aj, či sa správny orgán nedopustil procesného pochybenia, ktoré mohlo mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Takéto posúdenie robí v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu výlučne z dôvodov nezákonnosti uplatnených navrhovateľom v podanom opravnom prostriedku.

19. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom pripojených spisov a osobitne s listinami, ktoré tvorili obsah správneho spisu a notárskeho spisu. Preskúmal správnosť záverov okresného súdu a úvah, z ktorých okresný súd vychádzal.

20. Úlohou odvolacieho súdu bolo zaujať právny názor k otázke, či závery vyslovené okresným súdom v napadnutom rozsudku vychádzali z príslušných ustanovení notárskeho poriadku a občianskeho zákona, či okresný súd v odôvodnení rozsudku reagoval na všetky zásadné námietky, ktorými navrhovateľ v opravnom prostriedku namietal nezákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy, a či svoje závery vo vzťahu k odvolacím dôvodom náležite odôvodnil. Odvolací súd v rámci odvolacieho konania skúmal aj

napadnuté rozhodnutie odporcu a konanie, ktoré mu predchádzalo, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal s námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a v takto vymedzenom rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť správneho rozhodnutia.

21. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné pre preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 O.s.p. druhá veta).

22. Súd z obsahu správneho spisu zistil, že odvolateľ spísal notársku zápisnicu, osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, v ktorej uviedol:

„Účastník právneho úkonu uviedol, že sa cíti byť výlučným vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území V. a bližšie špecifikovanej v návrhu na vydanie osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva titulom právneho nástupníctva po jej bývalých vlastníkoch - svojich starých rodičoch, predovšetkým však po svojom nebohom právnom predchodcovi F. G., bývalom zamestnancovi G., a.s. (starom otcovi účastníka právneho úkonu), ktorý zomrel ešte dňa 25.1.2002 (dvadsiatehojateho januára dvetisícdua) a s ktorými sa ešte dňa 24.5.1999 (dvadsiatehoštvrtého mája tisícdeväťstodevätidesiatdeväť) formou kúpno-predajnej zmluvy dohodli na jej odpredaji do výlučného vlastníctva účastníka právneho úkonu, pričom však predovšetkým z dôvodu neznalosti právnych predpisov menovaných účastníkov kúpno-predajnej zmluvy nedošlo k registrácii tohto právneho úkonu na príslušnej správe katastra. Na základe zisťovania v katastri nehnuteľností po úmrtí svojej starej matky a zároveň pozostalej manželky po starom otcovi A. G., rod. B. však účastník právneho úkonu v priebehu kalendárneho roka 2011 (dvetisícjedenásť) zistil, že jeho právny predchodca pravdepodobne nemal ku dňu uzatvorenia vzájomnej kúpno-predajnej zmluvy správne vysporiadané vlastníctvo k nehnuteľnosti a napriek dávnomu vzájomnému majetkoprávnemu vysporiadaniu medzi oboma účastníkmi tohto právneho úkonu nedošlo k jej prepísaniu na osobu účastníka právneho úkonu ako jej kupujúceho, hoci najneskôr od podpísania kúpno-predajnej zmluvy s jej bývalým vlastníkom vyporiadavanú nehnuteľnosť, označovanú aj ako bývalé Rekreačné zariadenie G., F., užíval dobromyseľne ako svoju vlastnú v domnení, že sa stal ako jej výlučným vlastníkom. Keďže po úmrtí svojej starej matky A. G. účastník právneho úkonu zistil, že vysporiadavaná nehnuteľnosť je vedená ešte na jej osobu, resp. na jeho ostatných rodinných príslušníkov, hoci mala byť v katastri nehnuteľností vedená už jeho osoba ako výlučný vlastník, podal na príslušnom súde žalobný návrh o určenie vlastníctva vyporiadavanej nehnuteľnosti v prospech jeho osoby, avšak vzhľadom na skutočnosť, že v súčasnosti vedení vlastníci nehnuteľnosti (ostatní rodinní príslušníci) ako aj ďalšia právna nástupkyňa - dcéra aleboj starej matky účastníka právneho úkonu A. G. prejavili súhlasné stanovisko - aby si účastník právneho úkonu vyporiadal vyššie špecifikovanú nehnuteľnosť a osvedčil ju do svojho vlastníctva, po osvedčení jej vlastníctva, na základe predloženého návrhu na vydanie osvedčenia vlastníctva bude ďalšie pokračovanie tohto súdneho konania bezpredmetné. Účastník právneho úkonu taktiež čestne vyhlásil, že v minulosti a ani v súčasnosti neprejavila žiadna ďalšia osoba právny nárok alebo oprávnený záujem o užívanie vyporiadavanej nehnuteľnosti, pričom nebol pri jej dobromyseľnom užívaní ako svojej vlastnej obmedzovaný, ani iným spôsobom rušený. Na základe vyššie uvedených skutočností, preto účastník právneho úkonu prejavil naliehavý právny záujem na majetkoprávnom vysporiadaní vlastníctva k vyporiadavanej nehnuteľnosti na základe jeho oprávnenej a dobromyseľnej držby v zákonom stanovenej dobe potrebnej pre jej nadobudnutie do vlastníctva vydržaním, najmä za účelom odstránenia rozporu skutočného dlhodobého užívacieho a súčasného právneho stavu vedeného v katastri nehnuteľností. Účastník právneho úkonu má za to, že vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti nadobudol titulom vydržania, podľa ustanovenia § 134 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

Ako dôkaz tvrdení účastníka právneho úkonu svedčia taktiež vyjadrenia všetkých osôb, ktorým posledný zápis v katastri nehnuteľností preukazuje vlastnícke právo k nehnuteľnosti, resp. ich právnych nástupcov, ako aj vyjadrenia ďalších osôb znalých miestnych pomerov a okolností, že nemajú k vzniku vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech účastníka právneho úkonu výhrady. Ďalším dôkazom je vyjadrenie obce, v katastrálnom území ktorej sa nehnuteľnosť nachádza, že nemá k vzniku vlastníckeho práva účastníka právneho úkonu výhrady. Vzhľadom na skutočnosť, že nehnuteľnosť nie je správne majetkoprávne vysporiadaná má účastník právneho úkonu naliehavý právny záujem, aby sa zosúladiť faktický stav so stavom právnym. Na základe vyššie uvedených skutočností osvedčujem nasledovné vyhlásenie účastníka právneho úkonu: Výlučným vlastníkom nehnuteľnosti vedenej v Správe katastra L. na LV č. XXX pre kat. územie V., obec V., okres L. a označenej ako F., súpisné číslo XXX, postavenej na parcele č. C-KN XXXX/XXX je v celosti účastník právneho úkonu Z. G., rod. G., narodený XX.X.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom E. - C. N., R. XX/X, a to najneskôr od 24.5.2009

(slovom dvadsiatehoštvrtého mája dvetisícdeväť). Na podporu tvrdenia účastníka právneho úkonu boli predložené vyjadrenie obce V., vyjadrenie osôb, ktorým posledný zápis v katastri nehnuteľností preukazuje vlastnícke právo k nehnuteľnosti, resp. ich právnych nástupcov, ako aj vyjadrenia ďalších osôb známych miestnych pomerov a okolností, že nemajú k vzniku vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech účastníka právneho úkonu výhrady (vyjadrenia právnych nástupcov po alebohej A. G. a zároveň vyjadrenie N. K., N. G., I. G., L. G. a V. G. - Z.), výpis z listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie V., kúpno-predajná zmluva zo dňa 24.5.1999 (slovom dvadsiatehoštvrtého mája tisícdeväťstodeväťdesiatdeväť).

Účastník právneho úkonu toľko uviedol k zákonom stanoveným podmienkam vydržania v zmysle ustanovenia § 134 Občianskeho zákonníka v platnom znení, najmä k okolnostiam, dobe, nepretržitosti doby držby vyššie uvedenej nehnuteľnosti, z ktorých vyplýva, že účastník právneho úkonu sa ako oprávnený držiteľ stáva vlastníkom vyššie uvedenej nehnuteľnosti, keďže ich má v nepretržite dobromyseľnej držbe po dobu 10 rokov, a preto bolo jeho vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva mnou ako notárom osvedčené.

23. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb.) oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu 3 rokov, ak ide o hnutelnosť a po dobu 10 rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

24. Podľa § 2 ods. 1, 2, 3, zákona č. 323/1992 Zb. Notárskeho poriadku,

(1) Notár je štátom určenou osobou vykonávať notársku činnosť a ďalšiu činnosť podľa tohto zákona.

(2) Notári svojím postavením a svojou činnosťou dbajú o usporiadanie a istotu v právnych vzťahoch a o predchádzanie sporom.

(3) Notársky úrad predstavuje súbor právomocí udelených na dobu neurčitú štátom notárovi ako fyzickej osobe na výkon notárskej činnosti a na ďalšiu činnosť podľa tohto zákona, trvalo spojených so sídlom, do ktorého bol notár vymenovaný.

25. Podľa § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku,

(1) Notár je povinný postupovať pri notárskej činnosti s odbornou starostlivosťou. Notár je povinný odmietnuť vykonať požadovaný úkon, ak je zjavné, že úkon odporuje zákonu, obchádza zákon, prieči sa dobrým mravom, alebo ak vykonanie úkonu osobitný zákon zveril inému orgánu verejnej moci. 2e) Na požiadanie vydá notár žiadateľovi písomné potvrdenie o dôvodoch odmietnutia úkonu.

26. Podľa § 63 Notárskeho poriadku

(1) Osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo o vydržaní práva zodpovedajúceho vecnému bremenu sa vydáva formou notárskej zápisnice. Osvedčenie vyhlásenia o vydržaní musí okrem všeobecných náležitostí notárskej zápisnice (§ 47) obsahovať:

a) vyhlásenie účastníka, že splnil podmienky vydržania podľa osobitného predpisu, 6) najmä okolností odôvodňujúce začatie oprávnenej držby, trvanie a nepretržitosť držby. K vyhláseniu účastník dokladá
1. vyjadrenia osôb, ktorým posledný zápis v katastri nehnuteľností preukazuje vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu, alebo ich právnych nástupcov, ak sú tieto osoby známe, že nemajú k vzniku vlastníckeho práva alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu výhrady; pravosť podpisu osôb na vyjadrení musí byť úradne osvedčená,

2. vyjadrenie obce, v ktorej katastrálnom území sa nehnuteľnosť nachádza, že vznikom vlastníckeho práva alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nie sú dotknuté jej oprávnené záujmy,

3. vyjadrenie právnickej osoby, ktorá je príslušná na správu nehnuteľností podľa osobitného predpisu 6a) alebo má právo nakladať s nehnuteľnosťami podľa osobitného predpisu, 6b) že nemá k vzniku vlastníckeho práva alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu výhrady, ak ide o nehnuteľnosti mimo zastavaného územia obce,

b) označenie dôkazov, ktoré boli notárovi predložené na potvrdenie osvedčovaných skutočností,

c) uvedenie dňa, ktorým účastník nadobudol vydržaním vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

(2) Účastník nemôže urobiť vyhlásenie podľa odseku 1 v zastúpení.

(3) Ak obec vo svojom vyjadrení podľa odseku 1 písm. a) druhého bodu dotknuté záujmy neoznačí alebo sa nevyjadrí do troch mesiacov od doručenia žiadosti o vyjadrenie, má sa zato, že záujmy obce nie sú dotknuté.

(4) Ak sa právnická osoba podľa odseku 1 písm. a) tretieho bodu nevyjadrí do troch mesiacov od doručenia žiadosti o vyjadrenie, má sa zato, že nemá výhrady.

27. Odvolateľ v odvolaní predovšetkým namietal, že nesúhlasí s právnym názorom prvostupňového súdu, že nepostupoval podľa § 36 ods. 1 prvej vety Notárskeho poriadku s odbornou starostlivosťou a že mal odmietnuť vykonanie právneho úkonu, pretože vedel, že neboli splnené podmienky na vydržanie vlastníckeho práva v prospech Z. G.. Podľa odvolateľa, takýto právny názor by viedol k reálnej nemožnosti použiť § 63 Notárskeho poriadku na podstatnú časť žiadosti o vykonanie takýchto úkonov právnej služby zo strany notárov. Nie je možné, aby notár overoval pravosť listín predložených žiadateľom.

28. Podľa článku 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný demokratický a právny štát.

29. Podľa článku 2 ods. 2 Ústavy, štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy a v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon.

30. Podľa článku 152 ods. 4 Ústavy, výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto Ústavou.

31. V zmysle citovaných ustanovení Ústavy je Slovenská republika právnym štátom. Znamená to, že všetci, tak štátne orgány, orgány územnej samosprávy, ako aj všetky osoby, ktorým zákonom zveril rozhodovaciu právomoc, musia postupovať ako to určuje právny poriadok. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR, v ktorom sa zaoberal princípmi právneho štátu (ÚS 17/99, Nález z 22.9.1999, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999 strana 365) „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasťou okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota, a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodíť z článku 1 Ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tým subjektom, ktorým boli priznané.“ Z toho vyplýva, že pre zabezpečenie materiálneho právneho štátu je povinnosťou mocenských orgánov štátu konať a rozhodovať v súlade so zákonom, v zmysle článku 2 odsek 2 Ústavy. Z článku 152 ods. 4 Ústavy vyplýva, že výklad ako aj uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s Ústavou. V zmysle citovaného § 2 notárskeho poriadku notársky úrad predstavuje súbor právomocí udelených na dobu neurčitú štátom notárovi ako fyzickej osobe na výkon notárskej činnosti, pričom svojim postavením a svojou činnosťou notár musí dbať o usporiadanie a istotu v právnych vzťahoch a o predchádzanie sporom. Podľa § 63 Notárskeho poriadku notár osvedčuje vyhlásenie o vydržaní. V zmysle vyššie uvedeného notár v žiadnom prípade pri výkone tejto notárskej činnosti nie je v postavení štatistu, ktorý len zaznamená vyhlásenie o vydržaní. Úlohou notára je vyhlásenie o vydržaní osvedčiť. Môže tak urobiť len vtedy, keď účastník predkladá také vyhlásenie o vydržaní, ktoré je osvedčiť možné. Teda predkladá také vyhlásenie o vydržaní, ktoré obsahuje označenie všetkých rozhodných skutočností naplňajúcich zákonom stanovené podmienky vzniku vlastníckeho práva vydržaním a ku ktorému dokladá také dôkazy, ktorými možno potvrdiť osvedčované skutočnosti. Notár osvedčením vyhlásenia o vydržaní osvedčuje všetky rozhodné skutočnosti, z ktorých možno posúdiť, že v skutočnosti došlo k vydržaniu vlastníckeho práva. Notársky poriadok pritom výslovne notárovi ukladá, že musí pritom postupovať s odbornou starostlivosťou. V prípade, že účastník predkladá vyhlásenie, z ktorého nemožno usúdiť, že boli splnené podmienky vydržania, potom také vyhlásenie odporuje zákonu a to je dôvod na jeho odmietnutie podľa § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku. Takisto v prípade, že účastník nepredkladá dôkazy potvrdzujúce jeho tvrdenia o naplnení zákonných podmienok nadobudnutia vlastníctva vydržaním.

32. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia prvostupňového súdu z dôvodov uplatnených v odvolaní a v súvisiacom rozsahu aj rozhodnutia Disciplinárnej komisie Notárskej komory Slovenskej republiky zistil, že odvolacie námietky týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia tak vo vzťahu k napadnutému rozsudku, ako aj vo vzťahu k preskúmanému správnomu rozhodnutiu neboli dôvodné. Notár bol uznaný za vinného pre porušenie § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku, ktorého sa mal dopustiť takým konaním, že osvedčil vyhlásenie Z. G. o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a to napriek tomu, že vedel, alebo musel vedieť, že neboli splnené podmienky vydržania. Správny orgán v odôvodnení uviedol, že vo vykonanom dokazovaní, ktoré bolo vykonané aj obsahom notárskeho spisu, bolo preukázané, že notár sa dopustil pochybení, ktoré spočívali v nepresnosti a neúplnosti obsahu notárskej zápisnice a nedôslednosti pri posudzovaní formálnej úplnosti a správnosti pripojených

dokladov. Dôsledne sa nevysporiadal s predloženými formálnymi listinami - kúpno-predajnou zmluvou uzatvorenou medzi F. a A. G. ako predávajúcou stranou a Z. G. ako kupujúcou stranou zo dňa 24.5.1999 a zmluvami medzi predávajúcim F. G. a kupujúcim Z. G. z 24.5.2000 a 30.5.2000. Ďalej, že v notárskej zápisnici neuviedol deň, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej začala plynúť vydržacia lehota, ako aj deň, kedy malo dôjsť k nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, pretože táto podmienka uvedená v § 63 písm. c) Notárskeho poriadku nie je splnená, keď je v notárskej zápisnici uvedený výraz „a to najneskôr od 24.5.2009“. Ďalej mu bolo vytýkané, že sa s náležitou opatrnosťou nevysporiadal s otázkou dobromyseľnosti držby. Táto otázka, či bol účastník v dobrej viere, je otázkou právnou a tú si mal vyhodnotiť.

33. Správny orgán v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, z ktorých konkrétnych skutočností dospel k tomu, že notár musel vedieť, že podmienky vydržania splnené neboli. Odvolateľ v opravnom prostriedku proti tomuto rozhodnutiu a ani v odvolaní proti rozhodnutiu súdu nenamietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho orgánu pre nedostatok dôvodov. Súd je v rámci prieskumu zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v konaní podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku viazaný dôvodmi nezákonnosti uplatnenými v opravnom prostriedku. Prvostupňový súd sa preto správne zaoberal skúmaním rozhodnutia správneho orgánu z dôvodov nezákonnosti uplatnených v opravnom prostriedku a posudzoval, či napadnuté rozhodnutie bolo výsledkom správneho právneho posúdenia, t.j. či boli naplnené dôvody na odmietnutie vykonania notárskeho úkonu zo strany notára.

34. Notár je povinný pri postupe s odbornou starostlivosťou pri výkone notárskej činnosti právne vyhodnotiť všetky rozhodné skutočnosti. V preskúmvanej veci to znamená tak tie, ktoré sú obsiahnuté v tvrdení účastníka konania, čiže v jeho vyhlásení, ako aj tie, ktoré sú obsiahnuté v listinách, ktoré na potvrdenie svojich tvrdení notárovi predkladá. Vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva notár osvedčí len v prípade, že nevyvstane žiadna pochybnosť o tom, že vyhlásenie o vydržaní obsahuje tvrdenia o splnení podmienok vydržania a vyhlasujúci zároveň predložil notárovi dôkazy, ktoré to potvrdzujú, ako aj doklady, ktoré sú povinnou prílohou jeho žiadosti v zmysle § 63 písm. a) bod 1, 2, prípadne 3 Notárskeho poriadku. V predmetnom prípade notár takto nepostupoval. Preto správny orgán ako aj okresný súd vec správne právne posúdil, keď ho uznal za vinného, že osvedčil vyhlásenie o vydržaní napriek tomu, že musel vedieť, že podmienky vydržania splnené neboli. Na to, aby notár mohol osvedčiť vyhlásenie o vydržaní, je nevyhnutné, aby z tohto vyhlásenia bolo zrejmé, že podmienky vydržania boli splnené a že ten, kto vyhlásenie podáva notárovi predložil dôkazy potrebné, pre posúdenie, či boli splnené podmienky vydržania, ktoré potvrdzujú rozhodné skutočnosti. To znamená, že vyhlasujúci bol oprávneným držiteľom veci, dobromyseľným držiteľom veci, že držbu vykonával nerušene a nepretržite počas vydržacej doby. Splnenie týchto podmienok nemožno nahradiť súhlasom osôb, ktorým svedčí posledný zápis v katastri nehnuteľností. Stačilo odborné právne posúdenie tvrdených skutočností obsiahnuté v návrhu Z. G. a predkladaných listín na to, aby notár jednoducho dospel k záveru, že vyhlásenie neobsahuje všetky skutočnosti o naplnení zákonných podmienok a tiež, že vyhlasovateľ nepredložil listiny, ktoré by potvrdzovali oprávnenosť držby a nepretržené trvanie držby. Opakom nerušeného držania veci oprávneným držiteľom je nečinnosť vlastníkov, čo už zo samotného listu vlastníctva, ktorý notárovi vyhlasovateľ predložil, vyplýva, že splnené nebolo. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že argumentácia odvolateľa o tom, že pri nehnuteľnosti, ktorá nie je zapísaná do katastra nehnuteľností prechádza vlastnícke právo už na základe uzatvorenej kúpnej zmluvy je mimo skutkové okolnosti preskúmvanej veci. Notár z listín, ktoré mu boli predkladané k žiadosti účastníka o osvedčenie vyhlásenia o vydržaní nemohol v žiadnom prípade dospieť k tomu, že predmetom je nehnuteľnosť, ktorá nebola zapísaná do katastra nehnuteľností v r. 1999. Túto skutočnosť účastník netvrdil a notár ani nezisťoval. Z. G. tvrdil len to, že jeho právny predchodca pravdepodobne nemal správne vysporiadané vlastníctvo k nehnuteľnosti. To nie je tvrdenie o tom, že išlo o nehnuteľnosť, ktorá v čase kúpy nebola evidovaná v katastri nehnuteľností. To je len tvrdenie o tom, že ako vlastníci nehnuteľnosti neboli v katastri nehnuteľností zapísaní predávajúci. Notárovi nebol predložený list vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti podľa stavu v r. 1999, kedy mal nehnuteľnosť nadobudnúť vyhlasovateľ a ten, ktorý mu predložený bol, obsahoval údaj, že jedna z predávajúcich A. G. nehnuteľnosť nadobudla kúpnu zmluvou až v r. 2000. Teda predložené listiny nepotvrdzovali oprávnenú držbu od r. 1999 na základe predloženej kúpnej zmluvy, nakoľko nepotvrdzovali, že predávajúci boli vlastníckmi v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy. Naopak, vyvracali to. Keď notár predložené listiny neposudzoval a právne nevyhodnotil, nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Toto len zdôrazňuje správnosť záveru odporcu, ako aj okresného súdu, že notár nepostupoval s odbornou starostlivosťou a starostlivo neposúdil všetky účastníkom tvrdené skutočnosti a predkladané listiny.

35. Nebola dôvodná ani námietka, že okresný súd odvolateľovi vytkol pochybenia, ktoré mu nevytkol správny orgán. Odvolateľ ani netvrdil, že by bol takýto postup v rozpore so zákonom. Odvolateľ bol uznaný vinným z toho, že osvedčil vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti napriek tomu, že vedel alebo musel vedieť, že neboli splnené podmienky vydržania. Okresný súd odvolateľovi iný skutok nepripísal. Potvrdil rozhodnutie správneho orgánu z dôvodov, pre ktoré považoval správne rozhodnutie za vecne správne a za výsledok správneho právneho posúdenia zisťovaných skutočností. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku argumentoval tým, že odvolateľ mal právne vyhodnotiť predložené listiny, pričom poukazoval na kúpne zmluvy, na ktoré poukazoval aj správny orgán. Okresný súd poukázal aj na závet A. G., na ktorý správny orgán v odôvodnení rozhodnutia nepoukázal. Okresný súd bol podľa § 250q O.s.p. oprávnený vykonať dokazovanie na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a zároveň podľa § 250i ods. 2 O.s.p., keďže išlo o rozhodnutie o uložení sankcie, nebol pri jeho preskúmaní viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Mohol vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy O.s.p. Okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu, ako to popísal v bode 9 napadnutého rozsudku vrátane zopakovania dokazovania listinami tvoriacimi správny spis. Potom nepochybil, keď v odôvodnení rozsudku uviedol aj svoje závery vyplývajúce z hodnotenia dôkazu v správnom konaní nevyhodnoteného.

36. Neobstoja ani ostatné odvolacie námietky. Odvolateľ v podanom odvolaní ostatnými odvolacími námietkami namietal nesprávnosť odôvodnenia správneho rozhodnutia. Vyjadril nesúhlas s tým, že notár pochybil, keď v notárskej zápisnici neuviedol dátum, t.j. deň, ktorým účastník nadobudol vydržaním vlastnícke právo k nehnuteľnosti, pretože podľa jeho názoru, tak urobil napriek uvedeniu slovného spojenia najneskôr od 24.05.2009. Z toho je podľa neho jednoznačne zrejмый deň vydržania 24.05.2009. Odvolací súd k tomu uvádza, že zákonná požiadavka na obsah notárskej zápisnice je, aby táto obsahovala deň, kedy nadobudol účastník vlastnícke právo vydržaním. To znamená, nie aby z notárskej zápisnice bolo zrejmé, ktorý je tento deň. Žalobca ani netvrdí, že takýto deň uviedol, len že je to z jeho notárskej zápisnice zrejmé. Treba súhlasiť s tým, ako argumentoval ďalší účastník, že zákonná požiadavka, aby bol v notárskej zápisnici uvedený deň, nemôže byť nahradená alebo splnená uvedením obdobia, pretože výraz „najneskoršie v deň“ predstavuje obdobie od najskôr možného dňa do najneskôr možného dňa. Ide o také očividné pochybenie, že je nezrozumiteľné, prečo odvolateľ nerozumie tomu, že bolo notárovi pochybenie vytknuté. Navyše polemika s odôvodnením správneho rozhodnutia pokiaľ odvolateľ v opravnom prostriedku a ani v odvolaní proti rozhodnutiu súdu neuvádza, aký vplyv má mať ním tvrdené pochybenie správneho orgánu na zákonnosť rozhodnutia, nemá žiadny význam.

37. Ďalšie odvolacie námietky nemali žiadnu relevanciu, pretože nekorešpondovali s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie nebolo založené na tom, že nie je možné osvedčiť vydržanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zapísanej v katastri nehnuteľností, ani na tom, že notár zodpovedá za protiprávne konanie účastníka a ani na tom, že notár mal overovať pravosť podpisov a predkladaných listín.

38. Ako vyplýva z vyššie uvedeného odôvodnenia tohto rozsudku, odvolanie nebolo dôvodné. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie podľa § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

39. Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Podľa § 224 ods. 1 O.s.p. ustanovenie o trovách konania pred súdom prvého stupňa platí i pre odvolacie konanie. Podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v konaní podľa piatej časti O.s.p. patrí právo na náhradu trov konania žalobcovi len v prípade, že mal úspech v konaní. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1, s § 224 ods. 1 O.s.p. a s § 492 ods. 2 SSP tak, že žalobcovi, ktorý nebol v odvolacom konaní úspešný, právo na náhradu trov odvolacieho konania nevzniklo. V zmysle tohto ustanovenia nepatrí náhrada trov ani odporcovi a ani ďalšiemu účastníkovi. Preto odvolací súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

40. Senát krajského súdu ako súdu odvolacieho v tejto veci rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný (§ 246c ods. 1 a § 250s O.s.p.).